

พระพุทธเจ้าค้นพบอะไร?

พุทธศาสนาเป็นศาสนาประเภทเทวนิยม ที่ไม่ยอมรับนับถือสิ่งที่เหนือธรรมชาติว่าเป็นสิ่งสูงสุดที่ดลบันดาลให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไป แต่ยอมรับธรรมชาติที่เกิดขึ้นจริงที่พิสูจน์ได้จริงว่าเป็นสิ่งสูงสุดที่ดลบันดาลให้ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไป ซึ่ง “พระพุทธเจ้า” คือผู้ที่ค้นพบความจริงของธรรมชาติในเรื่อง “การเกิดขึ้นและดับหายไปของความทุกข์ของจิตมนุษย์” และได้นำสิ่งที่ค้นพบนั้นมาสอนแก่คนที่สนใจที่จะดับทุกข์ของยุคคนนั้น จนมีผู้นับถือมากมาย และต่อมาคำสอนของพระองค์ได้ถูกคนรุ่นหลังนำมาตั้งเป็นศาสนาพุทธสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน

พระพุทธเจ้าทรงค้นพบความจริงของธรรมชาติว่า “ทุกสิ่งที่เกิดขึ้น ล้วนเกิดมาจากเหตุ (หลายๆเหตุ)” ซึ่งนี่ก็คือกฎสูงสุดของธรรมชาติ ที่เป็น “สิ่งสูงสุด” ของพุทธศาสนา ที่เทียบได้กับพระเจ้าของศาสนาประเภทเทวนิยม

จากกฎสูงสุดของธรรมชาตินี้ เมื่อเรานำมาพิจารณาความทุกข์ ที่เกิดขึ้นจริงกับจิตของเรา เราก็จะพบความจริงว่า มันเกิดมาจากกิเลส (พอใจ-ไม่พอใจ-ลังเลใจ) นั่นเอง คือเมื่อจิตของเราเกิดกิเลสเกิดขึ้นเมื่อใด ความทุกข์ก็จะเกิดขึ้นเมื่อนั้น และ เมื่อกิเลสดับหายไปหรือไม่เกิดขึ้นเมื่อใด ความทุกข์ก็จะไม่มีหรือไม่เกิดขึ้นเมื่อนั้น (แม้เพียงชั่วคราว) ซึ่งเมื่อจิตของเราไม่มีความทุกข์ มันก็จะสงบเย็นหรือนิพพานทันที (แม้เพียงชั่วคราว) ซึ่งเมื่อเราพบความจริงนี้แล้ว ก็เท่ากับว่าเราพบพระพุทธเจ้าแล้ว เพราะผู้ที่สอนความจริงนี้ก็คือพระพุทธเจ้านั่นเอง

พุทธศาสนามีหลักความเชื่ออย่างไร?

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่สอนใช้ปัญญานำหน้าความเชื่อ คือเมื่อเรามีความเชื่อในพุทธศาสนา เราก็ต้องมีปัญญานำหน้าความเชื่ออยู่ด้วยเสมอ จึงจะทำให้ความเชื่อนั้นไม่เป็นความเชื่อที่ผิดหรือมงาย ซึ่งในเรื่องการสร้างความเชื่อให้ถูกต้องนี้ พระพุทธเจ้าได้ทรงสอนเอาไว้ใน หลักกาลามสูตร (หลักคำสอนที่สอนแก่ชาวกาลามะของอินเดียในยุคนั้น) ซึ่งมีใจความโดยสรุปดังนี้

สังคมก็เดือดร้อนวุ่นวาย และแม้โลกก็จะพินาศ ธรรมชาติก็จะเสียหาย อันจะส่งผลร้ายผลย้อนกลับมาทำให้ตนเองเดือดร้อนไปด้วย

ส่วนหน้าที่ทางจิตใจก็คือ การดูแลจิตใจอย่าให้เกิดความทุกข์ ซึ่งการที่จะดูแลและจิตใจไม่ให้เกิดความทุกข์ได้นั้น ก็ต้องอาศัยศาสนาช่วย ซึ่งบางศาสนาก็จะสอนให้ใช้ศรัทธาหรือความเชื่อมาดูแลจิตใจ บางศาสนาก็สอนให้ใช้ปัญญาดูแลจิตใจ ถ้าใครปฏิบัติหน้าที่ทางจิตใจนี้ได้ถูกต้องสมบูรณ์ ก็จะได้รับผลเป็นความสุขและไม่มีทุกข์แก่จิตใจ แต่ถ้าใครไม่ปฏิบัติหน้าที่ทางจิตใจนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์ เขาก็จะได้รับผลเป็นความทุกข์แก่จิตใจ

ตายแล้วไปไหน?

ถ้ามีคำถามว่าตายแล้วไปไหน? คนที่เข้าใจเรื่องความเป็นอนัตตาของจิตใจแล้วก็จะตอบไม่ได้ เพราะความจริงมันไม่มีใครตาย ดังนั้นคำถามนี้จึงเป็นคำถามที่ผิด แต่ที่ถูกต้องคือควรถามว่า ทำอย่างไรจึงจะไม่เป็นทุกข์ (ไม่เศร้าโศก) เมื่อกำลังจะตาย? ซึ่งคำตอบก็คือ พระพุทธเจ้าสอนให้มองโลกโดยเห็นเป็นของว่างจากอดีตหรือตัวตนของสิ่งทั้งปวง แล้วจะไม่กลัวตาย (ไม่เศร้าโศก) เพราะเข้าใจและเห็นแจ้งแล้วว่ามันไม่มีใครตาย ซึ่งแม้ขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่นี้มันก็ยังไม่มีความหรือใครๆอยู่จริงเลย จะมีก็เพียง “สิ่งที่ถูกปรุงแต่งให้เกิดขึ้นมาและตั้งอยู่เพียงชั่วคราวแล้วก็แตกสลาย (ใช้กับวัตถุ) หรือดับหายไป (ใช้กับจิตใจ) ในที่สุดไม่ช้าก็เร็ว”

พระพุทธเจ้าสอนเรื่องกรรมไว้ว่าอย่างไร?

ก่อนอื่นเราต้องเข้าใจว่า คำสอนเรื่องกรรมที่เป็นคำสอนว่า “เมื่อเราทำกรรมอะไรไว้ในชาตินี้ เมื่อตายไปเราก็จะได้รับผลของกรรมนั้นในชาติหน้า เช่น ถ้าเราทำความดีไว้ในชาตินี้ เมื่อตายไปจะได้ไปเกิดเป็นเทวดาเสวยสุขอยู่บนสวรรค์ที่เชื่อกันว่าอยู่บนฟ้า หรือเกิดมาเป็นคนร่ำรวยสุขสบาย หรือเมื่อเราทำความชั่วไว้ในชาตินี้ เมื่อตายไปจะต้องตกนรกที่เชื่อกันว่าอยู่ใต้ดิน หรือเมื่อเกิดมาเป็นคนแล้วจะมีความยากจนตกต่ำลำบาก” นั้น ไม่ใช่คำสอนที่แท้จริงของพระพุทธเจ้า แต่เป็นคำสอนที่ประยุกต์มาจากคำสอนของ